

WARUNKI PRZYJĘCIA
DO
SZKOŁY PODCHORAŻYCH
W WARSZAWIE

NA ROK SZK. 1926/1927 I NASTĘPNE

35656
Z BIBLIOTEKI
SEMINARIUM
SANDOMIERSKI 1000

WARSZAWA 1926

NAKŁADEM SZKOŁY PODCHORAŻYCH

WARUNKI PRZYJĘCIA
DO
SZKOŁY PODCHORAŻYCH
W WARSZAWIE

NA ROK SZK. 1926/1927 I NASTĘPNE

WARSZAWA 1926
NAKŁADEM SZKOŁY PODCHORAŻYCH

Przedruk z Dz. Rozk. Nr. 14/25 wraz z późniejszymi zmianami
(M. S. Wojsk. Dep. I. L. 16610/Piech.Wyszk.)

D. S. G. Nr. 281. 6000. 5. VI. 26.

WARUNKI PRZYJĘCIA DO SZKOŁY PODCHORAŻYCH W WARSZAWIE.

na rok szkolny 1925/26 i następne.

ROZDZIAŁ I.

PLAN PRACY SZKOŁY.

§ 1.

Szkoła Podchorążych daje wspólne podstawowe wykształcenie przyszłym oficerom zawodowym wszystkich rodzajów służby wojskowej, przed ich specjalizacją w szkołach oficerskich. Jest ona najodpowiedniejszą drogą przejścia do zawodu wojskowego dla młodzieży z wykształceniem cywilnej szkoły średniej.

Kurs w Szkole Podchorążych rozpoczyna się co rok w dniu 1 września i trwa 10 miesięcy do 30 czerwca.

W czasie pobytu w szkole uczniowie mogą w zależności od okazywanych postępów awansować do stopnia kaprała.

§ 2.

Po ukończeniu Szkoły, podchorążowie zostają przydzieleni do odpowiednich szkół oficerskich, a mianowicie: kandydaci na oficerów piechoty—do Oficerskiej Szkoły Piechoty w Warszawie, kandydaci na oficerów kawalerji i wojsk taborowych—

do Oficerskiej Szkoły Kawalerji w Grudziądzu, kandydaci na oficerów artylerji—do Oficerskiej Szkoły Artylerji w Toruniu, kandydaci na oficerów saperów i inżynierji wojskowej oraz wojsk technicznych (łącznie, kolejowych i samochodowych) — do Oficerskiej Szkoły Inżynierji w Warszawie, na oficerów wojska lotniczego i aeronautycznego — do Oficerskiej Szkoły Lotniczej w Grudziądzu.

Przy podziale absolwentów Szkoły Podchorążych do szkół oficerskich, brane będą pod uwagę prośby uczniów, jednakowoż do Oficerskiej Szkoły Artylerji i Inżynierji będą przydzielani tylko uczniowie z egzaminem dojrzałości.

Absolwenci Szkoły Podchorążych nie mogą być przydzieleni do Oficerskiej Szkoły Marynarki Wojennej.

§ 3.

Po uzyskaniu przydziału do jednej ze szkół oficerskich, podchorążowie już jako uczniowie tej szkoły otrzymują jednomiesięczny urlop, poczem odjeżdżają na 3-miesięczną praktykę do poszczególnych pułków piechoty. Wybór pułku pozostawiony będzie podchorążym w granicach możliwości służbowych. Po praktyce podchorążowie powracają już bezpośrednio do właściwej szkoły oficerskiej.

§ 4.

Studja w szkołach oficerskich trwają 2 lata. W czasie tych studjów podchorążowie mogą w za-

leżności od okazywanych postępów awansować do stopnia sierżanta. W razie pomyślnego ukończenia szkoły oficerskiej zostają absolwenci mianowani podporucznikami. (Uczniowie Oficerskiej Szkoły Inżynierji pozostają po nominacji na podporuczników jeszcze 1 rok w tej szkole dla studjów w dziedzinie danej specjalności i aplikacji). Awans na poruczników następuje automatycznie po 2 latach.

§ 5.

Całe wykształcenie tak w Szkole Podchorążych jak i w szkołach oficerskich, otrzymują kandydaci na oficerów zawodowych bezpłatnie, wraz z całkowitem dostatkiem utrzymaniem (żołd, ubranie, mieszkanie, wyżywienie, przybory szkolne i t.p.).

ROZDZIAŁ II,

WARUNKI PRZYJĘCIA.

§ 6.

Do Szkoły Podchorążych przyjmuje się obywateli państwa polskiego w wieku 18 do 24 lat, którzy w wojsku nie służyli jeszcze wogóle, a którzy:

I. a) ukończyli szkołę średnią z egzaminem dojrzałości, albo

b) posiadają świadectwo z ukończenia co najmniej 7-miu klas szkoły średniej i zdadzą egzamin wstępny w formie uproszczonego egzaminu

dojrzałości według specjalnego programu, jak w załączniku A.

Uwaga. W wyjątkowych wypadkach o przyjęcie do szkoły mogą ubiegać się również i ci, którzy służyli już pewien czas w wojsku, jednak nie byli podoficerami zawodowymi i zostali zwolnieni z wojska najwyżej w stopniu plutonowego. Przyjęcie ich do szkoły uzależnione jest od każdorazowej zgody Szefa Sztabu Generalnego. W razie przyjęcia do Szkoły Podchorążych nie zachowują oni posiadanego stopnia, lecz, podlegając ogólnym, wspólnym dla wszystkich uczniów przepisom, mogą w szkole awansować analogicznie, jak inni uczniowie (art. 1).

II. Okazą się fizycznie zdatnymi przy badaniu lekarskiem w szkole według przepisów o badaniu zdrowia kandydatów do Szkoły Podchorążych, jak w załączniku D.

§ 7.

Kandydaci powinni przysłać najpóźniej do dnia 10 sierpnia 1926 r. do Szkoły Podchorążych w Warszawie (al. Ujazdowskie) podania o przyjęcie do Szkoły Podchorążych.

Do podania należy dołączyć:

- a) metrykę urodzenia;
- b) 1) świadectwo dojrzałości ad § 6. pkt. a),
albo 2) świadectwo z ukończonych 7 klas szkoły średniej;
- c) własnoręcznie przez kandydata napisany życiorys z fotografią i dokładny adres;
- d) zalegalizowane notarialnie lub policyjnie

pozwolenie rodziców, względnie opiekunów, dla kandydatów niepełnoletnich;

e) zobowiązanie do służby wojskowej w potrójnej ilości lat w stosunku do czasu spędzonego w szkołach wojskowych;

f) świadectwo zdolności do służby wojskowej, wystawione przez lekarza wojskowego, rządowego lub samorządowego. Uczniowie, którzy przechodzą bezpośrednio ze szkoły średniej przedkładają ponadto odpis karty wychowania fizycznego. Świadectwo powinno być, o ile możliwości wystawione wedle załącznika D;

Uwaga: świadectwo to nie zwalnia kandydata od przeglądu lekarskiego w Szkole Podchorążych w myśl załącznika D;

g) kandydaci przechodzący do Szkoły Podchorążych wprost ze szkoły państwowej nie przedstawiają żadnych innych dowodów. Natomiast inni kandydaci muszą ponadto przedłożyć świadectwo moralności zatwierdzone przez władze policyjne;

h) zaświadczenie z P. K. U. o stosunku do służby wojskowej.

§ 8.

Metrykę i świadectwo można złożyć w odpisie zalegalizowanym.

§ 9.

Kandydaci - reemigranci, którym świadectwa zginęły, muszą przedstawić zaświadczenie dwóch

osób bezwzględnie wiarogodnych, które stwierdzą, że kandydata znali osobiście i wiedzą:

a) że ukończył szkołę średnią i posiada egzamin dojrzałości, lub

b) że ukończył 7 klas szkoły średniej.

Podpisy tych osób mają być potwierdzone notarialnie lub policyjnie.

Studja w Rosji zalicza się, o ile były ukończone do 1918 r. włącznie.

§ 10.

Uczniowie szkół średnich, którzy zdają egzamin dojrzałości w sierpniu, mogą załączyć zaświadczenie, że dopuszczeni są do egzaminu dojrzałości, zaś świadectwo dojrzałości przedkładają przy zgłoszeniu się w szkole.

Podania nadesłane po terminie lub nie ze wszystkimi załącznikami, nie będą uwzględnione.

Wszelkie zmiany adresu, od chwili złożenia podania o przyjęcie, należy natychmiast zgłosić do Szkoły Podchorążych w Warszawie.

§ 11.

Szkoła Podchorążych po zbadaniu nadesłanych podań wzywa listownie kandydatów do stawienia się w szkole.

Kandydaci, którzy mają składać egzamin, będą wezwani na dzień 15 sierpnia, inni na dzień 24—28 sierpnia 1925 r. Terminy zgłoszeń reguluje ko-

mendant Szkoły Podchorążych zależnie od ilości kandydatów. Wszyscy kandydaci muszą się stawić ściśle w oznaczonym dniu.

§ 12.

Kandydaci, którzy otrzymali wezwanie do stawienia się w Szkole Podchorążych, czy to na dzień 15 sierpnia, celem złożenia egzaminu, czy na dzień 24—28 sierpnia, przybywają do Warszawy na swój koszt. Kandydaci, którzy nie zostali przyjęci, lub którzy nie zdali egzaminu, powracają również na swój koszt.

§ 13.

Wszyscy kandydaci, wezwani do szkoły powinni zaopatrzyć się w dwie zmiany bielizny, 3 pary skarpetek, 3 chustki do nosa, 2 ręczniki, 2 szczotki do obuwia, 1 szczotkę do ubrania, 1 szczoteczkę do zębów, 1 scyzoryk kieszonkowy. Będą oni pomieszczeni i wyżywieni bezpłatnie przez Szkołę Podchorążych, od dnia przyjazdu do dnia ostatecznego przyjęcia lub odrzucenia, stosownie do wyniku egzaminu wstępnego, lub badania lekarskiego i ilości miejsc w szkole.

§ 14.

Podania i dokumenty kandydatów nieprzyjętych do szkoły, zwraca Szkoła Podchorążych z wiadomością o powodach nieprzyjęcia.

§ 11.

Dla orientacji kandydatów dołącza się następujące załączniki:

a) „Program egzaminu wstępnego konkursowego do Szkoły Podchorążych, pisemnego i ustnego, w zakresie uproszczonego egzaminu dojrzałości“ (patrz § 7, c),

b) Tematy, jakie były stawiane w r. 1924 kandydatom przy egzaminie wstępnym; część pisemna i ustna.

c) Regulamin egzaminu wstępnego,

d) Przepis badania zdrowia kandydatów do Szkoły Podchorążych.

Załącznik a.

Do „Warunków przyjęcia do Szkoły Podchorążych w Warszawie na rok szkolny 1925/26“.

P R O G R A M

egzaminu wstępnego konkursowego do szkoły podchorążych w Warszawie, w formie uproszczonego egzaminu maturalnego, na rok szkolny 1925/26, dla kandydatów nie posiadających matury.

1. Język polski.

A. Poprawne władanie językiem w mowie i w piśmie. Znajomość podstawowych zasad gramatycznych i praktyczna umiejętność orientowania się na podstawie tych wiadomości w języku współczesnym.

B. Wiadomości z historii literatury polskiej wraz ze znajomością najwybitniejszych utworów

literackich. Oświata w Polsce średniowiecznej, pierwsze szkoły. Najstarsze zabytki języka polskiego („Bogurodzica“). Akademia krakowska. Scholastycyzm i początki humanizmu. Wiek złoty. Rej (w urywkach „Wizerunek“, „Zwierciadło“). Kochanowski („Treny“, „Pieśni“, „Fraszki“). Skarga (w urywkach „Kazania Sejmowe“). Najwybitniejsi pisarze XVII wieku. Szymonowicz („Sielanki“). Starowolski. Kochowski. Pasek. Potocki.

Wiek oświecenia. Konarski. Naruszewicz. Krasicki. Staszic. Kołłątaj. Literatura po rozbiorach. Stan oświaty w Polsce od 1795 do 1831 r. Uniwersytet Wileński. Liceum Krzemienieckie.

Uniwersytet Warszawski i Krakowski. Woronicz. Niemcewicz. Pieśni Legjonów. Brodziński. Romantyzm. Malczewski. Zaleski. Mickiewicz („Grażyna“, „Konrad Walenrod“, „Pan Tadeusz“, „Dziady“, „Ballady“, „Sonety“, „Księgi Pielgrzymstwa“). Słowacki („Balladyna“, „Kordjan“, „W Szwajcarii“, „Ojciec zadżumionych“, „Anhelli“, „Lilla Weneda“). Kasiński („Nieboska Komedja“, „Irydjon“, „Przedświt“, „Psalmy“. Fredro („Zemsta“, „Śluby pańskie“). Pol („Pieśń o ziemi naszej“). Ujejski („Maraton“). Syrokomla („Urodzony Jan Dęboróg“). Lenartowicz. Kraszewski („Stara baśń“).

Asnyk. Konopnicka. Orzeszkowa („Nad Niemnem“). Prus (Placówka“, „Nowele“). Sienkiewicz („Nowele“, „Trylogja“, „Krzyżacy“, „Quo Vadis“).

Żeromski („Echa leśne”, „Syzyfowe prace”). Reymont („Chłopi”). Wyspiański („Wesele”).

2. Historia.

Historja Polski.

Początek państwa polskiego i jego rozwój za Piastów—pod względem terytorjalnym i społecznym, Stosunek do cesarstwa. Znaczenie koronacji. Prowadzenie Bolesława Chrobrego, Bolesława Śmiałego, Bolesława Krzywoustego. Podział dzielnicowy państwa i stosunki wewnętrzne w tym okresie. Tworzenie się stanów. Sprowadzenie Krzyżaków. Najazdy Tatarów. Kolonizacja niemiecka. Zjednoczenie Polski za Władysława Łokietka. Kazimierz Wielki. Przyłączenie Rusi. Statut wiślicki. Litwa i połączenie z Polską. Polska za Jagiellonów. Sprawa krzyżacka. Rozwój przywilejów szlacheckich i przewaga szlachty nad innymi stanami. Sejm polski. Humanizm. Reformacja. Wolna elekcja. Wojny moskiewskie, tatarskie, szwedzkie. Stefan Batory. Jan Zamoyski. Władysław IV. Żółkiewski. Chodkiewicz. Jan Kazimierz. Czarniecki. Kozaczyzna i Chmielnicki. Jan III. Odsiecz Wiednia. Upadek potęgi państwa za Sasów. Wzrost potęgi Rosji i Prus w XVIII w. Stanisław August. Konfederacja barska i pierwszy rozbiór. Sejm 4-letni i konstytucja 3-go maja. Drugi rozbiór. Rządy obce. Legjony. Księstwo Warszawskie, Kongres Wiedeński.

Królestwo Polskie (Kongresowe). Powstanie listopadowe. Emigracja i spiski. Rok 1846 i 1848. Powstanie styczniowe. Wojna światowa. Wskrzeszenie państwa polskiego.

Historja Powszechna.

Krótki zarys historii starożytnej.

Kultura pierwotna. Egipt. Babilon. Assyryja. Fenicja. Grecja. Kultura grecka w V wieku przed Chrystusem. Ustrój państw greckich. Arystokracja spartańska. Demokracja ateńska. Tyranja. Milicje i wojska zaciężne. Falanga. Filip i Aleksander Macedoński. Italja. Powstanie Rzymu. Rzeczpospolita rzymska. Patrycjusze i plebejusze. Optymaci i proletarjat. Obywatele rzymscy i sprzymierzeńcy. Senat i comitia. Legjony rzymskie. Rozszerzenie się imperjum rzymskiego na wschód, południe, północ. Upadek rzeczypospolitej i początek cesarstwa. Upadek starożytnego Rzymu.

Chrześcijaństwo.

Historja średniowieczna i nowożytna w związku z dziejami państwa polskiego. Wielka wędrówka ludów (plemiona germańskie, Hunnowie). Powstanie nowoczesnych narodów. Feodalizm. Rycerstwo. Cesarstwo i papieństwo od IX do XII w. Krucjaty. Ruch husycki. Początek humanizmu i odrodzenia we Włoszech. Upadek rycerstwa. Wojska zaciężne. Reformacja w Niemczech. Odkrycia w XV

i XVI w. Wojna 30-letnia. Monarchizm za Ludwika XIV we Francji. Cesarstwo rosyjskie. Królestwo pruskie. Walka Ameryki o niepodległość. Stany Zjednoczone. Ruch oświatowy we Francji w XVIII w. (encyklopedyści). Rewolucja francuska. Napoleon. Wiosna ludów (r. 1848). Zjednoczenie Niemiec, Trójprzymierze. Trójporozumienie.

3. Matematyka.

A. Algebra.

Symbole algebraiczne. Współczynnik. Potęga. Wykładnik potęgi. Liczby dodatnie i ujemne. Dodawanie i odejmowanie, mnożenie i dzielenie liczb dodatnich i ujemnych, jednomiarów i wielomiarów. Zasadnicze prawa tych działań, prawa przemienności, łączności i rozdzielczości. Szczególne przypadki mnożenia: iloczyn sumy dwóch wyrazów przez ich różnicę, kwadrat i sześciang dwumianu. Szczególne wypadki dzielenia, cecha podzielności i dwumian dzielony przez $x - a$. Rozkład wyrażeń algebraicznych na czynniki. Ułamki algebraiczne i działania na nich.

Równanie i nierówność stopnia pierwszego z jedną niewiadomą. Układy (oznaczone) równań stopnia pierwszego z dwiema i więcej niewiadomymi. Układanie i rozwiązywanie równań. Graficzne przedstawienie równania stopnia pierwszego z dwiema i trzema niewiadomymi. Zadania. Podnoszenie potęgi. Wyciąganie z liczb pierwiastka

kwadratowego dokładnego i przybliżonego. Działanie nad pierwiastkami. Pojęcie o liczbie niewymiernej. Liczby urojone, jednostka urojona. Działanie nad liczbami urojonymi. Równanie stopnia drugiego z jedną niewiadomą. Wzory na jego rozwiązanie. Własności pierwiastków równania kwadratowego. Rozkład trójmianu stopnia drugiego na czynniki. Nierówności stopnia drugiego z jedną niewiadomą. Przebieg zmienności trójmianu kwadratowego. Graficzne przedstawienie trójmianu. Dyskusja równań stopnia drugiego z jedną niewiadomą. Równanie niewymierne, dwukwadratowe, symetryczne, trójmienne i dwumienne. Układy równań stopnia drugiego, rozwiązywanie najprostszych typów takich układów. Postęp arytmetyczny i geometryczny, postęp nieskończenie malejący. Potęgi o wykładnikach ujemnych, ułamkowych i niewymiernych. Logarytmy. Własności logarytmów. Logarytmy dziesiętne. Zastosowanie logarytmów do rachunków. Rachunek procentów składanych. Równanie logarytmiczne i wykładnicze. Teoria połączeń (kombinatoryka). Dwumian Newtona. Rozwinięcie dwumianu w przypadku, gdzie wykładnik potęgi jest całkowity i dodatni. Teoria granic, granica sumy, iloczynu, ilorazu i pierwiastka.

Wyrażenie nieoznaczonego kształtu:

$$\frac{0}{0}; 0,00; \frac{\infty}{\infty};$$

wyznaczenie istotnej wartości wyrażeń nieoznaczonych. Równania ułamkowe.

B. Geometria.

Linja prosta i płaszczyzna. Odcinki prostej. Kąty. Proste. Prostopadłe. Trójkąty. Zależność boków od kątów w trójkącie i nawzajem. Przypadki równości trójkątów. Prostopadłe i pochyłe. Trójkąty prostokątne i przypadki ich równości. Proste równoległe. Wielokąty. Suma kątów w trójkącie i wielokącie wypukłym. Symetria względem punktu i względem prostej. Równość figur symetrycznych. Równoległoboki. Trapez. Cztery szczególne punkty w trójkącie. Okrąg. Koło. Okrąg i prosta. Styczna do okręgu. Łuki i cięciwy. Położenie kół względem siebie. Wspólna miara i stosunek odcinków. Mierzenie kątów. Zasadnicze zadania konstrukcyjne. Zadania rozwiązywane na zasadzie miejsc geometrycznych. Odcinki proporcjonalne. Podobieństwo trójkątów i wielokątów. Własność dwusiecznych kątów zewnętrznego i wewnętrznego w trójkącie. Zadania konstrukcyjne i rachunkowe. Czwarta proporcjonalna. Zastosowanie algebry do zadań konstrukcyjnych. Rozwiązanie graficzne równania kwadratowego. Związki liczbowe pomiędzy niektórymi elementami linjowemi trójkąta. Wielokąty foremne. Konstrukcja wielokątów foremnych i wyznaczenie ich boków w zależności od promie-

nia koła opisanego na wielokącie foremnym. Równoważność wielokątów; konstrukcja wielokątów równoważnych. Pola trójkątów i wielokątów. Promień koła wpisanego i opisanego na trójkącie. Stosunek pól wielokątów podobnych Liczba. Długość okręgu i łuku. Pole koła. Pole odcinka i wycinka kołowego. Kwadratura koła. Zadania. Wzajemne położenie linii prostych i płaskich w przestrzeni. Prosta i płaszczyzny prostopadłe. Prosta i płaszczyzny równoległe. Płaszczyzny równoległe. Kąt między prostą i płaszczyzną. Prostopadła i pochyła pomiędzy niemi. Kąt dwuścienny, kąt linjowy. Płaszczyzna prostopadła. Kąty bryłowe. Kąty bryłowe trójścienne. Własność kątów płaskich w kącie bryłowym. Suma kątów dwuściennych w trójkącie. Przypadki równości kątów trójściennych.

Wielościany. Mierzenie powierzchni wielościanów, równoległościanów, graniastosłupa i ostrosłupa całkowitego i ściętego. Wielościany foremne. Bryły obrotowe: walec, stożek, kula. Powierzchnia i objętość tych brył i ich części.

C. Trygonometria.

Miara teoretyczna kąta. Funkcje trygonometryczne dowolnego kąta lub odpowiadającego mu łuku. Funkcje trygonometryczne kątów dopełniających się do 90° . Zależność pomiędzy funkcjami

trygonometrycznymi tego samego łuku lub kąta. Obliczenie wartości funkcji trygonometrycznych niektórych kątów (30^0 , 45^0 , 60^0). Przebieg zmienności funkcji trygonometrycznych (\sin , \cos , tg , ctg) i przedstawienie graficzne tego przebiegu. Wartość funkcji trygonometrycznych łuków:

$$0, \frac{\alpha}{2}, \alpha, \frac{3\alpha}{2}, 2\alpha.$$

Funkcje trygonometryczne kąta lub łuku ujemnego. Prawo redukcji, t. j. sprowadzenie funkcji dowolnego łuku od funkcji łuku mniejszego od $\frac{\alpha}{2}$. Kąty odpowiadające danej wartości funkcji trygonometrycznej. Funkcje trygonometryczne sumy i różnicy kątów kąta podwójnego, potrójnego, połowy kąta. Przekształcenie sumy i różnicy dwóch funkcji. Równania trygonometryczne, ich rozwiązywanie i dyskusja. Tablice logarytmiczne. Logarytmowanie wzorów zawierających funkcje trygonometryczne. Wprowadzenie kąta pomocniczego. Rozwiązywanie trójkątów prostych i dowolnych. Zastosowanie trygonometrii do geometrii.

4. Fizyka.

A. Mechanika.

Zasadnicze wielkości fizyczne, ich jednostki i przyrządy do mierzenia długości, masy i czasu. Jednostki pochodne. Układ C. G. S. Ruch jedno-

stajny, prostolinjowy. Prędkość. Ruch jednostajnie przyśpieszony i opóźniony. Wzór na prędkość i drogę. Prawa swobodnego padania ciał. Przyśpieszenie ziemskie. Rzut pionowy w górę. Zasady dynamiki. Wzór na siłę. Jednostka siły. Pęd i po-pęd. Składanie ruchów jednostajnych, jednostajnie przyśpieszonych i jednostajnego z jednostajnie przyśpieszonym. Składanie i rozkładanie sił o wspólnym i różnym punkcie zaczepienia. Moment sił. Para sił. Ruch jednostajny po okręgu koła. Pojęcie o sile dośrodkowej i odśrodkowej. Powszechne ciężenie. Środek ciężkości. Dźwignia. Waga. Bloki i wielokrążki. Kołowrót. Koła trybowe. Równia pochyła. Klin. Praca jednostki i wymiar pracy. Dzielnosc. Energja kinetyczna i potencjonalna. Dynamiczne własności ciał. Tarcie i ciśnienie. Siły sprężyste. Odkształcenie. Ogólne wiadomości o tarcu ciał stałych. Zasady hydrostatyki. Oznaczenie gęstości ciał stałych i cieczy przez ważenie hydrostatyczne. Areometry. Pompa pneumatyczna. Ciśnienie atmosferyczne. Barometry. Prężność gazów. Manometry. Prawo Boyle-Mariotte'a. Prawo Pascal'a i Archimedesesa w zastosowaniu do gazów. Ciężar ciał w powietrzu i w próżni. Balony. Płatowce. Prawo Daltona w zastosowaniu do gazów.

B. Ciepło.

Zmiany własności ciał pod wpływem ciepła. Temperatura. Termometr. Rozszerzalność ciał sta-

łych. Rozszerzalność skali i naczyń. Rozszerzalność cieczy pozorna i rzeczywista. Rozszerzalność wody. Rozszerzalność gazów w stałym ciśnieniu, zmiana prężności i stałej objętości. Temperatura bezwzględna. Równanie charakterystyczne gazów, Równanie Clapeyron'a. Redukcje objętości gazów do warunków normalnych. Jednostki ciepła. Ciepło właściwe. Kalorymetrja. Oznaczenie ciepła właściwego ciał ciekłych i gazów. Topnienie i krzepnięcie. Punkt topnienia. Ciepło (utajone) topnienia. Oznaczenie ciepła topnienia lodu. Zależność punktu topnienia od ciśnienia. Parowanie w próżni. Para nasycona, oznaczenie jej prężności; własności pary nasyconej. Krzywa prężności pary nasyconej. Para nienasycona i jej własności. Parowanie w powietrzu. Prawo Daltona w zastosowaniu do pary. Wrzenie. Punkt wrzenia. Zależność punktu wrzenia od ciśnienia. Ciepło parowania wody w 100° . Stan krytyczny materji. Metody skraplania gazów. Roztwory nienasycone. Dyfuzja i osmoza. Krzepnięcie roztworów. Wrzenie roztworów. Rozchodzenie się ciepła. Przewodnictwo. Konwekcja i promieniowanie. Maszyna parowa. Wyliczenie teoretycznej dzielności maszyny parowej. Motory spalinowe. Mechaniczny równoważnik ciepła. Zasady termodynamiki. Rozpraszanie się energii. Źródła ciepła. Elementy meteorologiczne. Temperatura, ciśnienie atmosferyczne, wiatr, wilgoć i opady atmosferycz-

ne. Wilgotność powietrza bezwzględna i względna. Metody oznaczania. Hygroskopy.

C. Akustyka.

Źródło głosu, rodzaje głosu i warunki rozchodzenia się fali głosowej. Prędkość głosu w różnych ośrodkach. Odbijanie się i interferencja fal głosowych. Natężenie i wysokość dźwięków (syrena). Skale muzyczne. Dudnienie. Zasada Doplera. Rezonans. Analiza dźwięków. Tony harmoniczne. Brzmienie dźwięków. Drganie prętów i płyt. Prawa drgania strun. Piszczałki.

D. Optyka.

Powstanie i rozchodzenie się światła. Oznaczenie prędkości światła przez Römera. Metoda Fizeau i Foucault. Dzielnosc (siła) źródła światła i jej jednostka. Oświetlenie. Fotometrja. Prawa odbicia światła. Zwierciadło płaskie. Zwierciadło pod kątem. Zwierciadło kuliste. Zwierciadło wklęsłe. Wzór. Dyskusje wzoru i wykreślenie obrazów w zwierciadle wklęsłym. Aberacja sferyczna w zwierciadłach kulistych. Prawa załamania światła. Współczynnik załamania. Całkowite wewnętrzne odbicie. Kąt graficzny. Bieg promienia w płycie równoległościowej. Współczynnik załamania względny i bezwzględny. Bieg promienia w pryzmacie. Minimum odchylenia. Oznaczenie współczynnika zapomocą pryzmatu, Soczewki wypukłe i wklęsłe. Dyskusja

wzoru, wykreślenie obrazów. Aberacja sferyczna soczewek. Oko z punktu widzenia fizycznego. Akomodacja. Wady oka. Okulary. Widzenie obu oczami (stereoskop). Aparat fotograficzny. Aparat projekcyjny. Lupa. Mikroskop. Teleskop. Lunety. Lornetka. Barwy ciał. Aberacja chromatyczna w soczewkach. Pozafioletkowa i podczerwona część widma i sposób wykrycia. Teoria falowania światła. Związek między barwą a grubością fali. Spektroskop. Analiza widmowa. Widmo słońca. Linje Fraunhofera.

E. Elektryczność.

Zjawiska elektryczne przy tarciu. Przewodniki, nieprzewodniki. Prawo Coulomba. Jednostki elektryczności. Elektroskop. Rozmieszczenie naboju elektrycznego. Pole elektryczne. Praca w polu elektrycznym. Potencjał elektryczny zewnątrz, na powierzchni i wewnątrz przewodnika kulistego. Influcja elektryczna. Elektrofor. Maszyny influcyjne. Pojemność elektryczna i jej jednostki. Zasada kondensatora. Wyładowanie elektryczne w atmosferze. Pojęcia o prądzie elektrycznym. Ogniwo elektryczne. Siła elektrobodźcza. Łączenie ogniw szeregowo i równoległe. Działanie prądu elektrycznego na igłę magnesową. Kierunek prądu. Galwanometr. Polaryzacja ogniwa. Volty. Depolaryzatory. Ogniwa z depolaryzatorami. Akumulator. Natężenie prądu: elektromagnetyczne i amper. Ampero-

metry. Prawo Ohma. Jednostka oporu elektrycznego. Liczenie oporu przewodników. Opór właściwy ciał stałych. Jego zależność od temperatury. Spadek napięcia. Napięcie na biegunach. Woltometry. Rozgałęzienie prądu (prawo Kirchhofa). Łączenie oporów szeregowo i równoległe. Upusty elektryczne. Mostek Whatsona i oznaczenie oporów. Elektromagnetyzm. Pole magnetyczne koło przewodnika prostolinjowego i solenoidu. Elektromagnes i jego zastosowanie. Działanie magnesu na przewodniki z prądem. Obliczanie energii dzielnosci prądu stałego. Zmiana energii elektrycznej na ciepło (prawo Joule'a). Oświetlenie elektryczne. Termoelektryczność. Ogniwa i baterje termoelektryczne. Termometry elektryczne. Przewodnictwo roztworów. Jony. Elektroliza. Elektrotechniczne prawa Faraday'a. Zastosowanie elektrolizy. Prądy indukcyjne. Reguła Lenza. Indukcja własna. Prądy Foucault. Pojęcie o prądzie przemiennym. Dynamomaszyny i motory elektryczne. Transformowanie prądów. Induktor Ruhmkorffa. Przesyłanie energii elektrycznej na odległość. Fale elektromagnetyczne. Radjotelegraf. Prądy elektryczne w gazach. Jonizacja gazów. Promienie katodowe. Promienie Roentgena. Własności radu.

F. Magnetyzm.

Magnesy naturalne i sztuczne. Prawo Coulomba. Jednostka magnetyzmu i jej wymiar. Pole magnetyczne, jego natężenie i jednostka natężenia.

Pramagnetyzm i djamagnetyzm. Magnetyzm ziemski. Zboczenia, nachylenia i pozioma składowa. Izogony inokliny. Zmiany magnetyzmu ziemskiego.

5. Geografja.

A. Geografja ogólna.

Postać i wielkość ziemi. Współrzędne geograficzne. Ruchy ziemi i ich skutki. Globus i mapa. Powłoki ziemi. Skorupa ziemska, jej skład i budowa. Łąd. Jego ukształtowanie poziome (łądy stałe, półwyspy, wyspy) i rzeźba powierzchni. Woda lądowa (źródła, rzeki). Woda morska, jej skład chemiczny, własności fizyczne, ruchy, dno morskie, głębokość. Ukształtowanie poziome oceanów i mórz. Atmosfera: rozkład temperatury pionowy i poziomy, rozkład ciśnienia, wiatry, opady, klimat. Szata roślinna i świat zwierzęcy. Zaludnienie ziemi. Współzależność pomiędzy przyrodą a człowiekiem.

B. Geografja szczegółowa pięciu części świata.

Afryka, Ameryka, Australja, Azja, Europa. Charakterystyka geograficzna części świata (położenie, ukształtowanie poziomu, rzeźba powierzchni, wody, klimat, szata roślinna i świat zwierzęcy, zaludnienie, stosunki gospodarcze, podział polityczny, kolonje, drogi komunikacyjne, porty wielkoświatowe).

Z krajów najbardziej szczegółowo traktować należy: Stany Zjednoczone Ameryki Północnej, Egipt, Indostan, Japonję oraz krainy europejskie.

C. Geografja Polski.

Pojęcie obszaru ziem polskich. Granice tego obszaru, rzeźba powierzchni w ogólnym zarysie; wody zlewiska bałtyckiego i czarnomorskiego; klimat, jego cechy swoiste, szata roślinna i świat zwierzęcy; ludność ziem polskich, gęstość, ruchy oraz kształtowanie się jej warunków życia.

Sudety z przedgórzami, wyżyna Śląska z doliną Odry (nizina Nadodrzańska). Karpaty z przedgórzami, niziny Podkarpackie (Nadwiślańska, Nadniestrzańska, Nadpruciańska).

Wyżyna Południowo-Polska. Część zachodnia— wyżyna Śląsko-Małopolska (wyżyna Śląska, wyżyna Małopolska, grzbiet Jury Krakowskiej, góry Kielecko-Sandomierskie, wyżyna Środkowa albo Nidy). Część wschodnia—płyta Czarnomorska (wyżyna Lubelska, Wołyńska, Podolska, Ukraińska). Nizina Czarnomorska Kraina wielkich Dolin (bródza Środkowa). Wielkopolska z Kujawami i międzyrzeczem Wielkopolskiem, nizina Mazowiecka, wyżyna Mazowiecka (pochyłość Sieradzko-Łęczycka, wzniesienie Piotrkowsko-Łódzkie, pojezierze Gostyńskie, Mazowsze południowe). Podlasie (wyżyna Likowska, międzyrzecze Podlaskie). Polesie,

Wyżyny i niziny Nadbałtyckie. Pomorze. Ziemia Dobrzyńska. Mazowsze północne). Pojezierze Prusko-Mazurskie. Wyżyna Litewska nadbrzeża Żmudzko-Kurlandzkiego z niziną Mitawską. Inflanty polskie.

Opis powyższych obszarów geograficznych pod względem:

- a) ukształtowania pionowego,
- b) sieci hydrograficznej,
- c) warunków klimatycznych,
- d) bogactw naturalnych,
- e) sieci komunikacyjnej,
- f) zaludnienia,
- g) przemysłu.

Gruntowna znajomość mapy ziem polskich. Rysowanie z pamięci sieci kolejowej i hydrograficznej oraz umiejscowienie ważniejszych miast.

D. Nauka o Polsce współczesnej.

Pojęcie państwa i jego czynników składowych. Organizacja państwa polskiego. Konstytucja marcowa. Stosunek ohywatela do państwa i odwrotnie. Podstawowe wiadomości o prawie państwowem. Polskie władze wykonawcze. Sądy, ich rola w państwie i organizacja sądów w państwie polskiem.

Autonomja i organizacja ciał autonomicznych w państwie polskiem.

Samorząd i organizacja ciał samorządowych w państwie polskiem.

Bogactwa przyrodzone państwa polskiego, ich zasób, przestrzenie rozmieszczenia i wystarczalność.

Rolnictwo, jego wydajność i możliwość rozwoju.

Ustrój społeczny ludności i państwa polskiego.

Stan oświaty w państwie polskiem i organizacja szkolnictwa.

Stan przemysłu i handlu.

Komunikacje, stan obecny i przyrodzone warunki rozwoju.

Załącznik b.

Do „Warunków przyjęcia do szkoły Podchorążych w Warszawie na rok szkolny 1925/26“.

WYBRANE TEMATY

Egzaminu wstępnego konkursowego do Szkoły Podchorążych w Warszawie, na rok szkolny 1925/1926, dla kandydatów nie posiadających matury.

Historja Polski i powszechna.

(Do wyboru)

1) Królowie polscy = wodzowie (wymienić i uzasadnić wybór).

2) Dzieje Księstwa Warszawskiego.

Zakon Krzyżowy a Polska (walki Polski w krzyżactwem i ich wpływ na stosunki polityczne).

Literatura Polska

(Do wyboru)

1) Miłość ojczyzny w utworach naszych trzech wieszczów.

2) Co to jest powieść poetycka. Wymienić tego rodzaju utwory w literaturze polskiej i podać treść jednego z nich.

3) Postać Jacka Soplicy w „Panu Tadeuszu“ (dzieje Jacka Soplicy, jego charakterystyka).

Geografia i nauka o Polsce.

(Do wyboru).

1) Zmiany na mapie politycznej Europy, wywołane przez wojnę światową.

2) Płody kopalne ziem polskich (opisać i wyrysować na mapce).

3) Ustrój wewnętrzny państwa polskiego według konstytucji marcowej (władze ustawodawcze i wykonawcze).

Fizyka.

(Obowiązkowe).

1) Ciało A waży w powietrzu 7,35 g, w wodzie 5,17 g, a w płynie B—6,35 g. Znaleźć gęstość płynu B.

2) Opisać urządzenie i działanie pompy wodnej ssącej.

3) Główne zasady elektrolizy.

Algebra.

(Obowiązkowe).

1) Najęto 2-ch robotników z niejednakową ceną płacy; pierwszy robotnik otrzymał 48 zł, a drugi, który pracował o 6 dni krócej od pierwszego otrzymał 27 zł. Gdyby pierwszy robotnik pracował tyle dni ile drugi, a drugi tyle ile pierwszy, to

otrzymaliby jednakową zapłatę. Ile dni pracował każdy robotnik?

2) Znaleźć sumę pierwszych 10-ciu wyrazów postępu arytmetycznego (różnicowego), jeżeli wiadomo, że trzeci wyraz tego postępu równa się 6, a siódmy wyraz—15.

3) Rozwiązać równanie:

$$\frac{6}{x^2-1} + \frac{2}{1-x} = 2 + \frac{x+4}{x+1}$$

Geometria. (Obowiązkowe).

1) Równoległe do osi walca przeprowadzono płaszczyznę odcinającą od okręgu podstawy łuk 120° . Znaleźć pole przecięcia, jeśli oś walca ma 10 cm długości, a odległość między osią walca, a płaszczyznę wynosi 2 cm.

2) Obliczyć $\sin 210^\circ$.

3) Doprowadzić do postaci logarytmicznej następujące wyrażenia: tg^2 i \sin^2 .

Załącznik c.

Do „Warunków przyjęcia do Szkoły Podchorążych w Warszawie na rok szkolny 1926/27”.

REGULAMIN WEWNĘTRZNY

egzaminu wstępnego, konkursowego do Szkoły Podchorążych w Warszawie, na rok szkolny 1926/27, dla kandydatów nie posiadających matury.

Egzamin z wykształcenia ogólnego, będący uproszczonym egzaminem dojrzałości, złożą kandy-

daci do Szkoły Podchorążych, nie posiadający matury, wedle poniższych wskazówek.

1) Jako program ma służyć „Program uproszczonego egzaminu maturalnego dla kandydatów do Szkoły Podchorążych nie posiadających matury“ (załącznik A).

2) Komisję egzaminacyjną powołuje komendant szkoły z grona oficerów szkoły, ewentualnie z poza szkoły.

3) Egzamin składa się z dwóch części: pisemnej i ustnej.

4) Egzamin pisemny składa się z 6-ciu wypracowań.

z języka polskiego,
historji,
geografji,
algebry,
geometrji,
fizyki,

przyczem z pierwszych trzech przedmiotów piszą kandydaci na jeden temat do wyboru, zaś z algebry, geometrji i fizyki mają roswiżać co najmniej 2 zadania z każdego z tych przedmiotów.

Na każde z tych wypracowań przeznaczają się $1\frac{1}{2}$ godziny.

Użycie jakichkolwiek podręczników lub skryptów jest kategorycznie wzbronione, o czym przed

rozpoczęciem wypracowania uprzedza kandydatów egzaminator danego przedmiotu, wzywając ich do oddania posiadanych ewentualnie przy sobie podręczników lub skryptów. O ileby podczas wypracowania stwierdzone zostało posiłkowanie się jakimikolwiek źródłami, odpisywanie lub korzystanie w jakiejkolwiek formie z obcej pomocy, kandydat zostanie usunięty od egzaminu i tem samem zdyskwalifikowany. Dozór nad salą wykonywa egzaminator danego przedmiotu, oraz czterej oficerowie wyznaczeni przez przewodniczącego komisji.

Tematy mają być wypisane czytelnie na tablicy, egzaminator odczytuje je i sprawdza, czy kandydaci je zrozumieli, poczem daje znak do rozpoczęcia ćwiczenia. Od tej chwili liczy się $1\frac{1}{2}$ godziny, przeznaczonych na wypracowanie.

Kandydaci, którzy wcześniej ukończyli swe wypracowanie, oddają je niezwłocznie egzaminatorowi i opuszczają salę. Opuszczenie sali w ciągu wypracowania jest niepożądane. W tym wypadku egzaminator odbiera pracę, robi odpowiednią uwagę i po powrocie zwraca uczniowi, zaznaczając długość trwania nieobecności.

Wypracowania mają być pisane na arkuszach stempłowanych pieczęcią szkoły.

Tematy wypracowań otrzymują egzaminatorzy w zamkniętej kopercie, tuż przed rozpoczęciem poszczególnych egzaminów.

5) Do oceny wystarcza w zasadzie egzamin pisemny. Do egzaminu ustnego pociągani są jedynie ci kandydaci, którzy otrzymali z danego wypracowania notę niedostateczną. Kandydaci, którzy otrzymali więcej niż trzy noty niedostateczne, są tem samem zdyskwalifikowani i egzaminu ustnego nie składają.

6) Egzamin ustny składają kandydaci w myśl powyższych zasad przed komisją złożoną z 4-ch członków pod osobistem przewodnictwem przewodniczącego komisji. Skład komisji ustalać będzie każdorazowo przewodniczący komisji, stosownie do przedmiotu, z pośród egzaminatorów.

Egzaminy odbywają się kolejno grupami, w tym porządku przedmiotów, co przy egzaminie pisemnym.

Pytania do egzaminu ustnego zostają wypisane na karteczkach. Każdy egzaminowany wyciąga jedną karteczkę. Wyciągnięcie drugiego pytania jest dopuszczalne. Pozatem komisja ma prawo wedle uznania egzaminujących stawiać luźne pytania.

7) Ocena ma być przeprowadzona wedle systemu dziesięciostopniowego, stosowanego w szkole, przyczem 3 jest oceną „zupełnie niedostateczną“, a 4 „zaledwie dostateczną“.

8) Na podstawie wniosku komisji egzaminującej komendant szkoły rozstrzyga ostatecznie o przyjęciu lub odrzuceniu kandydata.

Przyjęty zostaje kandydat, który w ostatecznym wyniku egzaminu otrzymał 24 punkty, przyczem z poszczególnych przedmiotów otrzymał stopień nie niższy od 4-ch.

9) Wszelkie inne szczegóły egzaminu i kolejność zdawania ustala komendant szkoły.

Załącznik d.

Do „Warunków przyjęcia do Szkoły Podchorążych w Warszawie na rok szkolny 1926/27“.

PRZEBIEG BADANIA STANU ZDROWIA KANDYDATÓW DO SZKOŁY PODCHORAŻYCH.

§ 1.

Badanie lekarskie.

1) Każdy kandydat do Szkoły Podchorążych musi do podania o przyjęcie dołączyć orzeczenie lekarskie, wydane na podstawie badania przez lekarza wojskowego, rządowego, względnie samorządowego, oraz szkolną kartę zdrowia tego zakładu naukowego, w którym kształcił się poprzednio. Orzeczenie ma stwierdzić fizyczną i psychiczną zdolność kandydata do wychowania wojskowego.

Wynik tego badania nie ma żadnego wpływu na późniejszą ocenę zdolności do służby wojskowej przy poborze w wieku poborowym, o ile kandydat do szkoły przyjętym nie został.

2) O świadectwa lekarskie należy zwracać się w pierwszym rzędzie do lekarzy wojskowych, w braku tych — do lekarzy rządowych lub samorządowych. O ile w danej miejscowości jest 2-ch lub więcej lekarzy, wskazanem jest, by orzeczenie było wystawione konsyljarnie. Badanie, o ile możliwości, powinno odbywać się jak poniżej w § 2—5.

3) Badanie lekarskie w razie niepełnoletności kandydata, powinno odbywać się zawsze w obecności ojca lub opiekuna.

§ 2.

Ogólne warunki fizycznej zdolności, wymagane przy przyjęciu do Szkoły Podchorążych.

Ogólne warunki fizycznej zdolności dla kandydatów są następujące:

a) dostateczny rozwój fizyczny, odpowiedni do wieku i normalny stan psychiczny;

b) brak szpecących cielesnych wad i niekształceń, drgań (tik) i grymasów twarzy;

c) brak wrodzonej lub nabytej skłonności do chorób, które mogłyby na dalszy rozwój fizyczny kandydata wpłynąć niekorzystnie lub w jakikolwiek sposób upośledzić jego przyszłą pełną zdolność do służby linjowej, a nawet przeszkadzać w zajęciach i ćwiczeniach, przepisanych programem dla Szkoły Podchorążych (zwłaszcza obciążenie gruźliczne);

d) brak obciążenia neuropatycznego (zwłaszcza skłonności do narkotyków, jak alkohol, morfina, kokaina, eter i t. d. i zбочeń w sferze płciowej);

e) dobry wzrok, słuch i użębie;nie;

f) brak organicznych wad i cierpień, wpływających na zmniejszenie zdolności do zawodowej służby wojskowej.

§ 3.

Sposób badania.

Kandydat ma rozebrać się do nąga. Badanie składa się z następujących czynności:

a) zmierzenia wzrostu, zmierzenia obwodu klatki piersiowej podczas najgłębszego wdechu i zupełnego wydechu;

b) zważenie kandydata;

c) oceny ogólnego wyglądu badanego, proporcjonalnej budowy ciała, prawidłowego rozwoju kośćca i mięśni, stanu naczyń i nerwów, ruchomości wszystkich stawów, stanu powłok zewnętrznych;

d) badania gruczołów powierzchownych;

e) badania drożności przewodów nosowych;

f) badania narządów wewnętrznych: klatki piersiowej, wypukiem i przysłuchem, jamy brzusznej — obmacywaniem;

g) badania układu moczopłciowego i moczu, kanałów pachwinowych oraz otworu odbytniczego;

h) badania narządu wzrokowego z uwzględnieniem badania akomodacji, konwergencji ruchów gałki ocznej, ostrości wzroku, poczucia barw, pola widzenia — dla każdego oka oddzielnie;

i) badania narządu słuchowego — dla każdego ucha oddzielnie;

j) w czasie badania stanu fizycznego przekonuje się lekarz o rozwoju umysłowym kandydata śledząc zachowanie się jego i zadając mu odpowiednie pytania.

§ 4.

O c e n a f i z y c z n e j z d o l n o ś c i k a n d y d a t ó w .

Fizyczną zdolność kandydatów do Szkoły Podchorążych należy oceniać w myśl „Przepisów dla oceny zdolności do zawodowej służby wojskowej” po ich ogłoszeniu, do tego czasu — w myśl przepisów sanitarno-wojskowych, określających warunki fizycznej zdolności do służby wojskowej według kategorii San. 5/24. Przy ocenianiu kandydatów według San. 5/24 nie można uznać za zdolnych tych kandydatów, którzy nie nadają się do piechoty.

Co do uzębienia kandydatów stałe protezy zastępują brak własnych zębów poniżej 64⁰/₀ normalnej zdolności żucia i przy dobrym stanie odżywiania.

§ 5.

Orzeczenie lekarskie.

1) Na podstawie badania lekarskiego, przeprowadzonego wedle wyżej przytoczonych § 2—4 wystawia lekarz badający, względnie lekarze badający, orzeczenie według załączonego wzoru, na żądanie ojca, opiekuna lub pełnoletniego kandydata. Orzeczenie to wręcza lekarz wymienionym osobom. Gdy kandydat jest niezdolny, wystarcza podać ojcu, opiekunowi względnie pełnoletniemu kandydatowi ustnie przyczynę niezdolności.

2) W orzeczeniu lekarskiem ma lekarz badający przytoczyć wszelkie wady cielesne i psychiczne badanego, chociażby im nie przypisywano wielkiego znaczenia.

Przed badaniem należy zarówno od kandydata, jak też od ojca lub opiekuna zażądać wyjaśnień, jakie choroby kandydat przebywał i czy ma jakąś wadę lub nałóg.

Oceniając te odpowiedzi, powinien lekarz pamiętać o częstem utajaniu ułomności lub dążeniu do osłabienia ich znaczenia, jak również o tem, że tylko kandydatów bez wad organicznych, fizycznie i psychicznie dobrze rozwiniętych można przyjąć do Szkoły Podchorążych.

Należy przeto uwzględnić nietylko obecny stan zdrowia kandydata, lecz także rozwój fizyczny i psychiczny, odpowiadający wiekowi.

§ 6.

Badanie stanu zdrowia w szkole.

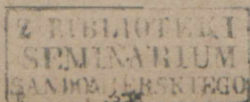
Wszyscy kandydaci do Szkoły Podchorążych, niezależnie od posiadania orzeczenia lekarskiego w myśl § 1 pkt. 1, mają być poddani ponownemu badaniu lekarskiemu w Szkole Podchorążych według § 2—5.

Badanie to dla tych kandydatów, którzy już stawali przed komisją poborową i otrzymali kategorię A, jest ostatecznym stwierdzeniem ich fizycznej zdolności, względnie niezdolności do przyjęcia do Szkoły Podchorążych, natomiast dla innych kandydatów jest dalszym etapem podzielenia i wyłączenia fizycznie niezdolnych, jeszcze przed ostatecznym przeglądem ich na komisji poborowej.

Uwaga. Kandydaci, podlegający egzaminowi wstępnemu, mają być poddani badaniu lekarskiemu w szkole, przed dopuszczeniem ich do egzaminu, a to celem wcześniejszego wyłączenia fizycznie niezdolnych.

§ 7.

Kandydaci, uznani za nadających się do przyjęcia do Szkoły Podchorążych, t. j. posiadający wymagane warunki przyjęcia (rozdział II § 5), o ile nie stawali jeszcze przed komisją poborową, mają być niezwłocznie poddani przeglądowi przez komisję poborową w myśl § 658 rozporządzenia wykonawczego do ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej z dnia 23 maja 1924 r.

TEMATY ZADAŃ

przy egzaminie wstępnym do Szkoły Podchorążych na
r. szk. 1925/26.

- 1) **Język polski:**
 - 1) Romantyzm i romantycy.
 - 2) Żołnierz w literaturze porozbiorowej.
 - 3) Charakterystyka jednej z głównych postaci trylogii Sienkiewicza.
- 2) **Historja:**
 - 1) Ustrój wewnętrzny Rzeczypospolitej za Stefana Batorego.
 - 2) Najwybitniejsi hetmani XVII. w. i ich rola dziejowa.
 - 3) Przebieg powstania listopadowego.
- 3) **Geografja:**
 - 1) Znaczenie dostępu do morza dla państwa, a w szczególności dla Polski.
 - 2) Komunikacje w Polsce, ich stan obecny i przyrodzone warunki rozwoju.
 - 3) Stan przemysłu i handlu w Polsce.
- 4) **Algebra:**
 - 1) Rozwiązanie równania:
$$\frac{(x - 4a)(x + 2b - 2)}{(a - b - 1)(a - b + 1)} = -3$$
 - 2) Rozwinąć dwumian:
$$\left(\frac{a^3 x^2}{n} - \frac{2 n^3}{a^2 x}\right)^6$$
 - 3) Dwa pociągi wychodzą z dwóch miast, między którymi odległość wynosi 600 klm. i idą jeden naprzeciw dru-

giego. Jeżeli pociąg z miasta B. wyjdzie o półtorej godziny wcześniej od drugiego, to pociągi spotkają się w połowie drogi. Gdyby zaś pociągi wyszły jednocześnie to po upływie 6-ciu godzin przestrzeń między nimi stanowiłaby dziesiątą część początkowej odległości. Ile godzin potrzebuje każdy pociąg na przejście od A. do B.

5) **Geometria:**

- 1) Znaleźć przekątne i pole trapezu równobocznego, którego podstawa górna i boki mają długość A . i kąt ostry α .
- 2) Rozwiązać trójkąt prostokątny, jeżeli pole jego równa się S i kąt ostry α .
- 3) Sprawdzić tożsamość.

$$\sin(a + d) \sin(a - b) = \sin^2 a - \sin^2 b$$

6) **Fizyka:**

- 1) Pewne ciało będąc w ruchu jednostajnie przyspieszonym, przebiega w pierwszej sekundzie drogę 20 cm. Jaką drogę przebędzie to ciało w dziesiątej sekundzie, po jakim czasie uzyska prędkość 4 m/sek i jaką drogę przebywa w pierwszych 3 minutach ruchu.
- 2) Opis maszyny parowej (rysunek).
- 3) Elektromagnes i jego praktyczne zastosowanie.

BIBLIOTEKA
Wyższego Seminarium Duchownego
w SANDOMIERZU

35656